

84. De woonboot

COUPLET 1

Nelis en Leentje, dat waren twee mensen,
heel gewoon net als de rest.
Ze wilden graag trouwen, maar hadden geen woning
en daaraan had Leentje, geweldig de pest.
Maar op een dag, toen moest het gebeuren,
ze kochten een bootje, het was wel geen pracht.
Maar dat kon hen niet schelen, ze waren gelukkig
en legden hun bootje, bij ons in de gracht.

REFREIN

**En we hebben een woonboot, die ligt in de Amstel,
we hebben een schuitje, 't is ons ideaal.
En ben je een keertje, bij ons aan de Amstel:
Kom dan in ons bootje, gerust allemaal.**

COUPLET 2

Maar op een morgen, zei plotseling Nelis:
Kijk nou es Leentje, hoe dat nou toch komt.
Ik zit hier verdorie met m'n voeten in 't water,
er zit een gat als een vuist in de romp.
Het water steeg snel en de meubels die dreven,
de kans op verdrinking, die was toen heel groot.
Want geen van beiden konden ze zwemmen,
ze dreven de deur uit, op een tafelpoot.

REFREIN

(Ga naar blad 02)

(Vervolg blad 01)

COUPLET 3

We hebben de schuit naar de helling getrokken,
daar stopten ze heel, vakkundig het lek.
Leentje kon toen haar meubels gaan poetsen,
want de stof van de cluppies, zag blauw van de drek.
Maar ze lagen niet lang bij ons aan de Amstel,
toen kwam er een smeris, zo een met een pet.
Hij zei, jullie moeten, hier weg wezen mensen.
Jullie hebben de Amstel met dat bootje besmet.

REFREIN

COUPLET 4

Ze hebben de schuit uit de Amstel getrokken,
ze protesteerden, maar 't gaf hen geen biet.
Want je moet weten; 't is Jan met de pet maar.
Die moeten ze hebben, en de groten dus niet.

REFREIN 2 X